

عنوان مقاله:

بررسی اسباب حلیت از منظر فقه امامیه

محل انتشار:

پژوهشنامه حلال، دوره 5، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مرتضی عمارلو - گروه فقه و حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی بابل، بابل، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: مسئله حرمت مال دیگران یکی از اساسی ترین اموری است که در زندگی آدمی، در بعد فردی و اجتماعی، دارای آثار منفی است و در آموزه های دینی به ویژه در قرآن به احترام به اموال غیر و نهی از تصرف بدون اجازه، سفارش شده است و در فقه به عنوان یک قاعده مشهور است. هدف از این پژوهش، بیان خاستگاه و حکمت تشریح حلیت و همچنین اسباب حلیت با تکیه بر آیات و روایات و دیدگاه فقها است. روش ها: این پژوهش با استفاده از آیات و روایات و کتاب های مرتبط با آنها در صدد تبیین اسباب حلیت از منظر فقه امامیه می باشد. این پژوهش به روش مطالعه ی کتابخانه ای انجام گرفته و اطلاعات لازم جمع آوری و تجزیه و تحلیل شده است؛ بنابراین روش تحقیق در این مقاله، توصیفی- تحلیلی محسوب می شود. نتایج: بر اساس آموزه های دینی، تصرف در اموال دیگران، جایز نیست و از طرف شارع نهی شده است و هر گونه تصرف در اموال دیگران باید در چارچوب قوانین و ضوابط دینی باشد و این قاعده عقلایی است که مورد تایید و امضا شرع است که با مطالعه و بررسی انجام شده در فقه امامیه، خاستگاه تشریح حلیت که از احکام شرعی می باشد خدا است و حکمت تشریح حلیت از منظر قرآن، پاک بودن، وجود منفعت، رفع حرج و دفع ضرر است و همچنین اسباب حلیت براساس آیات قرآنی، روایات و دیدگاه های فقهای امامیه، از جمله؛ اذن الهی، فقدان اهلیت تکلیف، عذر، اذن و یا اجازه مالک یا ولی، عقود اذنی و اسباب ملکیت تبیین شده است. نتیجه گیری: اصل اولی در تصرف اموال دیگران بر اساس آموزه های دینی حرمت است و هرگونه تصرف در اموال دیگران باید در چارچوب قوانین و ضوابط دینی باشد و این یک قاعده عقلایی، که مورد تایید و امضاء شارع است و همچنین خاستگاه تشریح حلیت که از احکام شرعی می باشد خدا است و حکمت تشریح حلیت و اسباب حلیت از منظر قرآن بیان شده است.

کلمات کلیدی:

حلیت، قاعده حلیت، اسباب حلیت، قرآن، فقه امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1540889>

